

SOFTGOLD

Bilten posvećen podršci farmerskom gajenju činčila

Mart 2015.

UNO MODEL GAJENJA

FARMA KAO LABORATORIJA KVALITETA

Umesto eksperimentisanja sa nesigurnim ishodom, za unapređenje farme bolje je odabrati provereni put kojim se sigurnije ide.

strana 3

NOVA RUBRIKA

MOJ FAVORIT

strana 8

"NELEMI CO" NA SAJMU "MIFUR"

EKSKLUZIVNOST KAO ZAŠTITNI ZNAK

Fotoreportaža sa Internacionalnog sajma krzna i kože „MIFUR 2015.“

strana 6

MARIJAN RISTIČEVIĆ, NARODNI POSLANIK:

BOLJE SOCIJALNI SLUČAJ NEGO POLJOPRIVREDNIK

„Nema opravdanog razloga da se krznašice štite zabranom gajenja. Što se Odbora za poljoprivredu, a i mene lično tiče, priča o ukidanju zabrane gajenja krznašica je završena“

strane 4 i 5

MIKI, GAGA I NJIHOVE ČILICE

ZNAO SAM DA ĆU BITI POBEDNIK

Intervju sa Milanom
Timotićem, odgovajvačem

Dragana i Milan Timotić već celu deceniju bave se gajenjem činčila. Umesto da sede i vajkaju se zbog malih penzija i oskudnog života, oni su, na vreme i sasvim planski, aktivno organizovali svoje penzionerske dane

strana 7

DVADESET GODINA FARMERSKOG GAJENJA ČINČILA U SRBIJI

Godinu značajnog jubileja, Udruženje za popularizaciju farmerskog gajenja činčila pod pokroviteljstvom „UNO Serbia“ obeležiće nizom prigodnih manifestacija

ŠTA NUDI „JOKER“

U okviru programa olakšica za kooperante, pod nazivom WILD CARD (Džoker), „UNO Serbia“ nudi svojim kooperantima niz izuzetnih pogodnosti.

ISPLAĆENE PRVE POLUGODIŠNJE PREMIJE

Prvi paket pogodnosti odnosi se na mogućnost naplate premija dva puta godišnje, krajem januara i juna, preciznije, sredinom i na kraju otkupne sezone. Osnovna zamisao otkuplivača je da i na ovaj način podrži svoje najboljnije kooperante kroz mogućnost da kroz ovakav model naplate premija finansiraju, delimično ili u potpunosti, obrtna sredstva, odnosno, tekuće troškove gajenja.

Ovaj program doživeo je i prvu etapu svoje realizacije: prve polugodišnje premije najboljnjim kooperantima isplaćene su krajem januara ove godine.

Još jednom valja podsetiti da „UNO“ svoje kooperante premira sa čistih 15 procenata, bez posredničkih provizija.

KAMATA NA POČEK - 50 ODSTO

Drugi paket pogodnosti odnosi se na kooperante koji su u stanju da nesmetano finansiraju svoju celogodišnju proizvodnju i funkcionisanje farme: u tom slučaju, oni bi svoja potraživanja naplaćivali sa počekom od 12 meseci, počev od datuma tog otkupa, pri čemu bi potražujući iznos uvećavali za celih 50 procenata, u odnosu na cene postignute na otkupu.

Ovakav svojevrsni štedno-kreditni aranžman bio bi praćen odgovarajućim kvalitetnim garancijama, odnosno, overom, a realizaciju i troškove tog postupka bi u potpunosti snosio otkuplivač, „UNO Serbia“.

O uslovima uključivanja u ove aranžmane možete se direktno informisati putem našeg foruma ili adresa i brojeva za kontakt na veb adresi www.chinchilla.rs.

KREDITNI REJTING KAO GARANT

Prema najnovijim i važećim zvaničnim podacima Narodne banke Srbije, kreditni rejting „UNO Serbia“ d.o.o. veoma je visok: od mogućih 100, ocenjen je sa 87 indeksnih poena.

Za kooperante „UNO“, ovakav rejting bitan je, pre svega, kao zvanična potvrda solventnosti preduzeća, odnosno, kao garancija da svoje finansijske obaveze može nesmetano i u svakom momentu da servisira, bez i najmanje bojazni od blokada računa.

Uostalom, „UNO Serbia“ je kao jedan od strateških poslovnih ciljeva oduvek imao projektovanu sposobnost da u svakom momentu može da odgovori na prispele finansijske obaveze, kao i da obezbedi visok stepen akumulativnosti za finansiranje obrtnih sredstava i svih ostalih tekućih i investicionih troškova poslovanja, kao i sposobnost da garantuje ispunjavanje preuzetih obaveza iz aranžmana za kooperante, kao što je Wild Card.

BERZA GENETSKOG MATERIJALA

Udruženje za popularizaciju farmerskog gajenja činčila, u saradnji sa svojim generalnim pokroviteljem „UNO Serbia“ planira skori početak realizacije projekta aukcijskih ponuda visokokvalitetnog genetskog materijala za farme činčila.

Za početak, u planu je da se aukcije održavaju u redovnim terminima otkupa u prostorijama matičnog preduzeća u Valjevu. Zamisljeno je da odgajivači mogu da se pojave i kao kupci i kao prodavci genetski kvalitetnih životinja, čiju bi početnu vrednost ocenjivala na licu mesta formirana tročlana komisija sastavljena iz redova odgajivača, otkuplivača i Udruženja. Na taj način, odgajivačima bi se učinile dostupnijim životinje visokog genetskog potencijala, a dobili bi i priliku da tako plasiraju i svoju proizvodnju najkvalitetnijih primeraka.

Kao sledeća faza, projektovano je i uspostavljanje elektronske berze genetskog materijala, kako bi se odgajivači brže, jednostavnije i direktnije međusobno povezivali i ostvarivali svoje interese.

U tom smislu, Udruženje bi se angažovalo na promociji ideje i eventualnoj edukaciji odgajivača da više koriste blagodeti elektronskog komuniciranja koje mogu pomoći unapređivanju kvaliteta gajenja.

„Agenti“ ZA ČINČILE

Menadžment „UNO“, u saradnji sa Udruženjem za popularizaciju farmerskog gajenja činčila uskoro pokreće realizaciju projekta „Zašto je dobro gajiti činčile“ (istoimeni tekst na sajtu www.chinchilla.rs).

Zamisao je da se krene u smeliju i nešto intenzivniju kampanju ohrabivanja potencijalno zainteresovanih građana da postanu farmeri činčila, kakvih je veoma mnogo u našoj zemlji, ali i u regionu. U ovoj kampanji biće korišćeni svi raspoloživi kanali komuniciranja. Pored našeg sajta i biltena, koristili bi, naročito, već postojeće odgajivače koji bi bili opremljeni odgovarajućom literaturom-brošurama i flajerima, kako bi zainteresovane komšije, prijatelje ili slučajne poznanike mogli kvalitetnije informisati o svim bitnim aspektima i komparativnim prednostima delatnosti gajenja činčila. Začetnik ove ideje o „agentima za činčile“ je naš kooperant iz Indije, Tanja Miljković, inače, vrlo uspešan odgajivač.

Ova akcija bi mogla biti naročito bitna u svetlu najavljenog restrukturiranja preostalih državnih preduzeća, kada bi značajan broj naših građana, kako je planirano, ostao bez zaposlenja, ali bi dobili odgovarajuće otpremnine koje bi mogli da iskoriste kao početnu investiciju u svoju mini farmu činčila.

UNO MODEL GAJENJA

FARMA KAO LABORATORIJA KVALITETA

Umesto eksperimentisanja sa nesigurnim ishodom, za unapređenje farme bolje je odabrati provereni put kojim se sigurnije ide

Iako jedna od najstarijih funkcionišućih farmi u zemlji, koja po veličini spada u veće srednje, farma „UNO Serbia“, u šesnaestoj godini svog uspešnog razvitka danas je, pre svega, svojevrsna laboratorija kvaliteta.

„Svoja iskustva u gajenju činčila, duga više od jedne i po decenije, rezultirala su uspostavljanjem takozvanog „UNO modela gajenja“ i to kroz tri njemu pripadajuća modela“, kaže Miodrag Stanković, osnivač i vlasnik ove farme.

KUPITI JEFTINIJE, PRODATI SKUPLJE

U okviru obeležavanja dve decenije farmerskog gajenja činčila, koje se navršavaju ove godine, naše Udruženje i „UNO Serbia“, kao njegov generalni pokrovitelj, pokreću kampanju kontinuiranog unapređivanja kvaliteta gajenja, kroz konkretne, operativne i direktno primenjive modele UBSC-1, 2 i 3.

Pošto sve do danas, čak ni na globalnom nivou, ne postoji ni kvalitativno ni po obimu naročito referentna stručna literatura iz ove oblasti, moralo se ići težim i, svakako, dužim putem.

„Godinama smo, po brojnim zemljama diljem sveta, kao i elektronskim kanalima komunikacije, pokušavali da se snabdemo neophodnom literaturom iz svih aspekata gajenja“, napominje Stanković. „Nažalost, sem nešto malo toga u Poljskoj, vezano uglavnom za sadržaj i nivo kvaliteta hrane, takva naučna i stručna literatura gotovo i da ne postoji, nigde u svetu“.

Zato se moralo krenuti obrnutim redom: iskustvenim saznanjima doći do opštih mesta, testirati tokom niza godina stečene zaključke, da bi se došlo do proverenih i vrlo pouzdanih modela koji bi bili solidna teorijsko-praktična i primenjiva metodologija gajenja činčila.

To je, ukratko, osnovni smisao i sadržaj tipova „UNO modela gajenja“. Jedna od početnih pretpostavki, onaj čuveni obavezni, ali ne i dovoljni, tzv. uslov svih uslova, jeste genetski potencijal rasplodnih životinja.

„Dugo smo tragali za dobrom genetikom“, dodaje Nemanja Stanković, suvlasnik i generalni menadžer poslovnog sistema „UNO“.

„Uspeli smo da je pronađemo u jednoj zapadnoevropskoj zemlji, poznatoj po visokorazvijenoj prerađivačkoj poljoprivredi. Neću sad da ispadne da protežiram nekoga. Uostalom, za odgajivače to izvorno kvalitetno genetsko poreklo i nije najbitnije,

jer je taj potencijal prenet u zemlju na našu farmu i dostupan je svim zainteresovanim odgajivačima, kojih je sve više.“

Kao i neverovatno dobrih rezultata, koji sve više i češće pristižu, o čemu već počinju da svedoče i sami kooperanti poslovnog sistema „UNO Serbia“.

Za ovu priliku, podsetićemo još i da je podizanje opšteg nivoa kvaliteta farmi u zemlji i jedan od strateških programskih ciljeva Udruženja za popularizaciju farmerskog gajenja činčila. I to, pre svega, kroz poboljšanje genetskih performansi farmi u zemlji.

„Po nivou kvaliteta proizvedenih životinja, na skali od 1 do 10, domaće činčile dostigle su, otprilike, nivo 7“, naglašava Miodrag Stanković. „Posebno je važno, u kontekstu ove priče, istaći da je početni nivo kvaliteta bio jedva 4-4,5. To je ogroman skok, ali, možemo i moramo i bolje, žele li srpski odgajivači da zadrže i ojačaju svoje pozicije na svetskom tržištu koža.“

Stanković stariji kaže da je, već godinama, glavni razlog nedovoljnog kvaliteta domaćih farmi loš potencijal startnih legala. Da bi, naizgled, uštedeli na početnoj investiciji, novi odgajivači su se, suviše često, odlučivali da startna legla kupuju od samih odgajivača, a naročito od nelegalnih preprodavaca. Takvi aranžmani, uglavnom, podsećaju na lutriju, po principu- koliko sreće ste imali.

„Činjenica je da je u takvoj trgovini odgajivačima početnicima prodavano svašta, a onda je trebalo da prođu godine da se takva legla očiste i krene u napredovanje“, kaže on.

„Tako su odgajivači neretko bivali u najozbiljnijem problemu: životinje su se slabo ili nikako kotile, kvalitet proizvedenih mladunaca bio je vrlo šarolik, a ni pomori u farmama nisu bila retka pojava. Zbog svega toga, mnogi su odustajali. Ali, najbolji i najuporniji su opstali i oni danas uživaju zaslužene plodove svog truda i upornosti.“

Gajenje činčila, kao i svaki ozbiljan posao, ima svoja pravila i postupke. Iako svaki odgajivač ima svoje „male tajne tehnike gajenja“, realna je opasnost preterana improvizacija. A „efekti“ takvih eksperimenata su uglavnom odloženi, ne dođu odmah, nego naknadno, kada farma počne naglo i nepovratno da se urušava, nakon čega slede samo dve moguće opcije-ili ključ u bravu ili-ispočetka, po „pravilima službe“, putem koji je već pređen, poznat i-sasvim besplatan!

„Bolje je da standarde gajenja predložimo sami, nego da nam ih serviraju „odozgo“, prepisano iz iskustva drugih i neprimenjivih za naše prilike“

STANDARDIZACIJU OBAVITI NA VREME

Standardizacija postupaka i tehnoloških procedura gajenja biće nezaobilazan uslov u procesu harmonizacije naših sa propisima EU. U tom smislu, nije daleko dan kada odgajivači neće biti u mogućnosti da predaju životinje na otkup, ukoliko ne budu posedovali odgovarajuće sertifikate o primeni odobrenih standarda.

„Bolje je da te standarde predložimo sami, nego da nam ih servira neko „odozgo“, ko baš i nije suviše vičan tehnikama gajenja činčila ni preteranom poznavanju domaćih prilika“, napominje Miodrag Stanković.

„Mi koristimo iskustva odobrene evropske prakse gajenja, te želimo odgajivače blagovremeno da pripremimo na obavezujuće standarde, saobražene našim prilikama i realnom stanju na terenu.“

Potvrda za tu tvrdnju je i oktobarski skringing u Briselu, gde je nadležna služba Uprave za veterinu predstavila jednu od procedura u okviru „UNO modela gajenja“, vezanu za komoru sa gasom, pri čemu je dato zeleno svetlo od strane ovako visokog sastava komisije za skringing.

MARIJAN RISTIČEVIĆ, NARODNI POSLANIK I PREDSEDNIK ODBORA ZA POLJOPRIVREDU BOLJE SOCIJALNI SLUČAJ NEGO POLJOPRIVREDNIK

„Gajenje krznašica državu ne košta ništa, a od toga ubire čist devizni priliv koji može biti mnogo veći nego što je sada“, smatra Rističević

Ono što već nekoliko godina, kao najveći problem, zaokuplja odgajivače činčila jeste odredba Zakona o dobrobiti životinja kojom se, već od 2019. godine, predviđa zabrana gajenja i promet krznašica u našoj zemlji.

Inicijativa za ukidanje tih štetnih odredaba traje godinama, još i pre donošenja tog zakona 2009., dok je trajala javna rasprava o njegovom nacrtu, a naročito je intenzivirana osnivanjem Udruženja za popularizaciju farmerskog gajenja činčila, pre oko godinu i po.

O tome razgovaramo sa g. Marijanom Rističevićem, narodnim poslanikom i predsednikom resornog Odbora za poljoprivredu i zaštitu životne sredine Narodne skupštine, koji je u javnosti poznat kao istinski zaštitnik i zagovornik što snažnije podrške razvoju domaće poljoprivrede, kao i jačanja položaja poljoprivrednika, u celini.

„Što se tiče Odbora kojim rukovodim, a i mene lično, ta priča je završena“, ističe g. Rističević već na početku razgovora.

„Mi smo u startu podržali vašu inicijativu da se ta zabrana ukine. Ono što nije zabranjeno u većini članica EU, koje su poljoprivredne velesile, kao npr. Danska, neko se kod nas našao pametan da zabrani. Uostalom, i preporuke organa EU je da se pruži podrška jačanju malih poljoprivrednih gazdinstava, a upravo tu je i smeštena priča o gajenju krznašica kod nas.

Gajenje krznašica državu ne košta ništa, a ne košta ni prirodu, jer vi te životinje ne lovite u njihovim prirodnim staništima. Ako ćemo pravo, one se štite gajenjem u farmama, jer koliko znam, u prirodi su gotovo istrebljene, što se posebno odnosi na činčile.

Gajenje činčila je delatnost koja donosi čist devizni priliv. On može biti mnogo veći, kada se ova zabrana ukine, jer znamo da postoji mnogo zainteresovanih da se ovim poslom počnu baviti.“

„Što se tiče Odbora za poljoprivredu, a i mene lično, priča o ukidanju zabrane gajenja krznašica je završena“

Udruženje je, u očekivanju skorijeg ukidanja ove zabrane, i bilo namerno da poradi na popularizaciji ove delatnosti, da građanima koji budu uzeli otpremnine nakon najavljenog gašenja državnih preduzeća, ponudi da svoj tako stečeni novac sačuvaju i višestruko uvećaju.

Kakvu poruku nam država šalje?

„Bojim se da je poruka da je jeftinije uvoziti, nego proizvoditi. Najbolje je da više ništa ne proizvodimo, već da sve uvezemo“, sa skrivenom ironijom odgovara g. Rističević.

“ Pa, već sada se dve trećine PDV-a ubire od uvozne, a samo trećina

od prometa domaće robe. I, od čega ćemo uskoro finansirati javni sektor, valjda od uzetih kredita? Umesto da poradimo na stvaranju viška, mi proizvodimo manjak. Ne može država da funkcioniše na principu podele manjka.

NEMA ODUSTAJANJA OD UKIDANJA ZABRANE

„Mi kao izabrani predstavnici naroda nemamo nameru da odustanemo od ukidanja zabrane gajenja krznašica.

Ovde je suština da se neki samo prave kao da nešto „štite“. Jedino štite svoje male sebične interese, koji i nisu baš tako mali. U tome im pomažu i neki delovi države.

Najveći izuzetak je svakako bivši ministar poljoprivrede Glamočić koji je prvi podržao ovu vašu inicijativu. On je i dalje na uticajnom mestu savetnika premijera i može još da pomogne kada se predlog izmena zakona nađe pred Vladom.“

Svesno ili ne, država već sada šalje poruku svojim građanima da je bolje biti socijalni slučaj nego seljak. Socijalna davanja su, uglavnom, veća od penzije seljaka.“

Takvo stanje traje već poprilično dugo, ima li racionalnog objašnjenja za njega?

„Ja bih to nazvao nasiljem činovnika nad sopstvenim građanima. Tu posebno prednjači sadašnje Ministarstvo poljoprivrede“, vrlo je direktan g. Rističević. „Umesto da budu sluge građana, postaju njihove gazde. Zanimljivo je sasvim javni i interese većine građana, oni štite korist šačice ljudi, poznatih kao lobiji, naročito uvoznici. Ti ljudi kao da rade na taksimetar, umislivši da su bogom dani da reketiraju sopstvene građane. Rukovodeći se tom i takvom logikom, hajde da sasvim ukinemo domaću proizvodnju mleka, pa da uvozimo mleko u prahu?!

Dakle, jedan od glavnih razloga je što Ministarstvom poljoprivrede danas upravljaju ljudi lezilebovići i zgubidančiči, koji svesno rade u korist naše štete, sve zarad svojih pojedinačnih i malih interesa, koji i nisu baš sasvim mali, ali je šteta koju nanose opštem interesu ogromna.“

„Nema opravdanog razloga da se krznašice štite zabranama gajenja. Dobro je štiti životinje, ali moramo da zaštitimo i ljude.“

Da li to ima da znači da je uvoznčki lobi još uvek živ i vitalan?

„Da, baš to: ne samo da je živ, nego je življi i aktivniji nego ikada.“

Za to ponovo imaju da zahvale i nekim delovima državnih organa. Odgovorno tvrdim da je danas Ministarstvo poljoprivrede isuviše posvećeno zaštiti interesa tih i takvih lobija, umesto javnom interesu koji su im građani, svojim glasovima, poverili da štite.“

Nakon ovakve, veoma sumorne slike stanja, šta odgajivači činčila uopšte i mogu da očekuju u vezi s ukidanjem zabrane, ima li nade da se ovaj posao spasi, održi i unapredi?

„Mi, kao izabrani predstavnici naroda, nećemo odustati od ukidanja ove zabrane, čak i ako privremeno i ponovo pobeđe uski interesi. Mislim da je u celoj stvari mnogo omanula i Uprava za veterinu, kao i Ministarstvo poljoprivrede, čiji je deo, u celini. Izuzetak je, svakako, bivši ministar poljoprivrede, prof.dr Glamović koji je, za svog mandata, podržao ovu vašu inicijativu i dao nalog da se krene u izmene u pravcu ukidanja ove besmislene zabrane. On je danas savetnik premijera za poljoprivredu i njegova reč se i dalje veoma uvažava.“

„Ako ćemo pravo, činčile se najviše štite upravo gajenjem u farmama. Koliko znam, one su u prirodi gotovo istrebljene.“

„Naravno, ne očekujemo da će sve ići baš glatko, ni kad izmene zakona dođu pred poslanike. Naći će se već tu neki „dušebrižnici“, koji su i do sada nudili razne besmislene modele da „zaštite“ životinje. Činjenica je da se i do sada preterivalo s tom „zaštitom“, nevezano samo za krznašice, već i za druge divlje životinje, zbog

MLEKO I BUNDE U PRAHU

Nedavno je u medijima obelodanjena vest da je u prošloj godini uvezeno u Srbiju oko pet hiljada raznih bundi, deset procenata više nego pretprošle godine. Cena tih komada je, navodno, i do osam hiljada eura.

Svaki prosečni poznavalac prilika zna da su te cene mnogo više, pogotovu kad je reč o kreacijama s potpisom, kakve nose naše estradne i druge zvezde s javne scene. To se potpuno uklapa u priču o „poželjnosti uvoza“ i nameće pitanje: može li se nešto slično proizvoditi u zemlji Srbije?

Ili će se, pored mleka u prahu početi da uvoze i – bunde u prahu?

čega već sada imamo ozbiljne probleme. Suština je u tome da se neki samo prave da nešto štite. Jedino što se istinski štiti jesu interesi šaćice ljudi koji profitiraju od uvoza.

Da rezimiram: nema potrebe ni stvarnih razloga da se krznašice niti bilo koje druge životinje štite na takav način.

Kao što ni ne smemo da štitimo samo životinje, već i pre svega ljude!“

Snježana Milosavljević

U državnom parlamentu o zabrani gajenja krznašica ZAGREVANJE PRE KONAČNE RASPRAVE

Na prvoj sednici prolećnog zasedanja Narodne skupštine, početkom marta, narodni poslanici raspravljali su o setu međunarodnih sporazuma iz oblasti poljoprivrede.

Kada smo već govorili o sporazumima sa Karpatima itd, trebali smo i o malim farmama, trebali su nam nešto reći, posebno govornik koji je govorio pre mene, trebao je reći razloge zbog kojih je dozvoljen uvoz bundi u Srbiju. Verujem da sem što su stručni za vinovu lozu da su stručni veoma i za krzno, pa mi nije jasno zašto je za vreme vlasti koju je vršila izborna lista na čijoj listi su i sami izabrani, zašto je bio dozvoljen uvoz bundi, a zabranjena je proizvodnja krznašica, činčila, nerčeva i nutrija, zašto su to zabranili, a pri tome su dozvolili da se nesmetano i dalje uvoze bunde, a da se zabrani unutrašnji promet i proizvodnja krzna na našoj teritoriji? Time su ugrozili nekoliko stotina farmera koji su ovoj zemlji donosili značajne prihode i demotivisali ostale uzgajivače da pristupe ovom unosnom poslu za male farmere. Ovoj sednici su, inače, prisustvovali predstavnici nadležnih službi Ministarstva poljoprivrede, na čelu sa Snežanom Bogosavljević Bošković, aktuelnom ministarkom. Svojim otvorenim istupom i na ovoj sednici, narodni poslanik Marijan Rističević samo je nastavio praksu bezuslovne podrške ukidanju spornih odredaba Zakona o dobrobiti životinja vezanih za zabranu gajenja krznašica čije izmene i dopune se očekuju do kraja prolećnog zasedanja, do polovine ove godine.

Da podsetimo, inicijativu za promene spornih odredaba pomenutog zakona pokrenulo je naše Udruženje za popularizaciju farmerskog gajenja činčila, pod pokroviteljstvom „UNO Serbia“, još septembra 2013. godine, nakon čega je usledila kontinuirana kampanja lobiranja na svim nivoima državnih institucija kako bi se učvrstila većina neophodna za izglasavanje promena ovih članova zakona koje su planirane da stupe na snagu počev od 2019. godine.

Samo par dana kasnije, u okviru rasprave seta propisa iz oblasti veterine, narodni poslanik Marijan Rističević opet je podsetio na neophodnost i razloge za ukidanje zabrane gajenja krznašica:

„Pre nekoliko godina neko je Zakonom o dobrobiti životinja zabranio uzgoj krznašica, činčila, nerčeva i nutrija. Neko ko je zabranio tu vrstu proizvodnje je ugrozio mala poljoprivredna gazdinstva i uskratio mogućnost da se time bavi još nekoliko stotina gazdinstava koja, na malom prostoru, baveći se farmerskom proizvodnjom krznašica činčila, nerčeva i nutrija ostvaruju znatan prihod, a time i doprinose da država ostvari devizne suficite, ali se neko našao pametan da to zabrani, ali, pri tome, nije ograničio uvoz bundi. Time nismo zaštitili ove životinjske vrste, ali smo uklonili mogućnost da mala gazdinstva ostvaruju porodične prihode, a država poreze i doprinose...“

„Ukoliko želimo da oživljavamo mala gazdinstva, moramo da izbegavamo da donosimo zakone koji su štetni i koje nam nije propisala EU, jer se njihove članice, većinom, bave uzgojem krznašica. Ali, eto, mi smo se našli pametni da to zabranimo i ugrozimo stotine malih farmera.“

(Delovi teksta preuzeti sa sajta „Otvoreni parlament.rs“)

„NELEMI CO“ NA SAJMU „MIFUR“

EKSKLUZIVNOST KAO ZAŠTITNI ZNAK

Prvorazredni cilj ovogodišnjeg sajamskog nastupa bio je promocija prepoznatljivog nivoa kvaliteta asortimana

„Nelemi Co“, jedno od preduzeća u okviru poslovnog sistema „UNO Serbia“, nastavio je višegodišnju tradiciju međunarodnih sajamskih nastupa. Ovoga puta, kroz učešće na jednom od najprestižnijih svetskih sajmova krzna i kože, „Mifur - Internacionalni sajam krzna i kože“, koji se, već tradicionalno održava u Milanu, jednoj od prestonica italijanske i svetske visoke mode, od 3. do 6. marta ove godine.

„Nelemi Co“ na prošlogodišnjem sajmu „Mifur“ prvi put je nastupio samostalno. Ove godine, došao je s prevashodnim ciljem da promovise projektovane standarde kvaliteta koža kojim će, nadalje, biti u stanju da kontinuirano snabdeva svoje kupce.

„Nismo na ovaj sajam došli s prvorazrednim ciljem da ugovorimo prodaju što većeg broja komada naših proizvoda“, naglašava Nemanja Stanković, vlasnik i generalni menadžer „Nelemi Co“.

Nemanja Stanković, vlasnik i generalni menadžer „Nelemi Co“

„Naš prioritet je bio promocija i predstavljanje, u okviru dugoročnije realizacije jednog od ključnih poslovnih projekata u čijoj je osnovi plan da se visoko pozicioniramo u našoj branši i da budemo veoma prepoznatljivi u odnosu na ostale konkurente.“

Štand „Nelemi Co“

Miodrag Stanković, vlasnik i osnivač kompanije

Mnogobrojni zainteresovani klijenti, pored izloženog asortimana visokokvalitetnih koža, mogli su i da se lično upoznaju sa asortimanom i predstavljenim nivoom kvaliteta, pogotovu u svetlu sasvim originalne i inovativne tehnologije obrade koža činčile, koja je rezultat je višegodišnjeg rada menadžmenta i stručnih tehnoloških timova koji se bave obradom koža činčile.

„Smatram da smo projektovani cilj sajamskog nastupa ispunili u potpunosti“, ocenjuje Miodrag Stanković, vlasnik i osnivač kompanije. „Rekao bih čak da je interesovanje i nadmašilo naša očekivanja, jer smo, u skladu s našom poslovnom filozofijom, i ovoga puta nastupali s dozom objektivnog i racionalnog poslovnog opreza.“

„Naš sajamski asortiman ostvario je visok nivo prepoznatljivosti, pogotovu kroz komponentu ekskluzivnosti, te glamura i luksuza koje krzno činčile, po našem mišljenju, zavređuje u odnosu na ostala krzna,“ rekao nam je Miodrag Stanković.

Pored menadžmenta, posadu „Nelemi Co“ na sajmu činile su i menadžeri prodaje, Nataša Manojlović i Jovana Lazarević.

Naša posada na štandu sajma

Cela ekipa imala je pune ruke posla, svakog od četiri dana, koliko je i ovogodišnji milanski sajam trajao.

Foto reportažu pripremile:
Jovana Lazarević i Nataša Manojlović

MIKI, GAGA I NJIHOVE ČILICE

ZNAO SAM DA ĆU BITI POBEDNIK

„Naše poznanstvo sa Stankovićima traje celu deceniju i ima stalnu uzlaznu liniju, a tako će biti i dalje“, kaže jedan od najstarijih kooperanata „UNO“

Dragana i Milan Timotić već celu deceniju bave se gajenjem činčila. Umesto da sede i vajakaju se zbog malih penzija i oskudnog života, oni su, na vreme i sasvim planski, aktivno organizovali svoje penzionerske dane.

„Nisam želeo da odlaskom u penziju izgubim svakodnevnu radnu obavezu“, kaže Milan.

Preselio sam se iz Beograda u selo i tu započeo posao sa činčilama“. Milan, inače, odgajivačima poznat kao Miki, jedan od najstarijih i najiskusnijih farmera, dalje priča:

„Imanje je nasleđena i dobro očuvana pradedovina moje supruge Gage. Nalazi se u selu Dragijevica, jedva dvadesetak kilometara od Valjeva.“

„Nisam želeo da odlaskom u penziju izgubim svakodnevne radne obaveze“

Tu su ovi vitalni i uvek za dobru šalu spremni ljudi našli smisao svojih „najboljih godina“. Iako po godištu jedan od najstarijih kooperanata, Miki je, ono što se kaže, duhom veoma mlad.

„Star sam, odnosno mlad, 63 godine. Moram da naglasim da posao oko gajenja činčila uopšte nije posebno fizički naporan. Uz sve to, barem što se nas tiče, zarada je sasvim solidna.“

Zato Timotići planiraju da i dalje proširuju svoju farmu.

„Počeo sam sa tri familije koje sam nabavio od Stankovića“, kaže Miki. „To su bile dobre životinje, pa sam, nadalje, farmu širio iz vlastitih resursa. Tako sam stigao do 16 familija, odnosno, 96 ženki, koliko danas imam. Nadam se da ću u dogledno vreme stići do 20 linija, odnosno, do 120 ženki, jer mi postojeće leglo daje vrlo solidan okot.“

„Mnogi naši prijatelji su već na početku odustajali od gajenja. A ja sam znao da ću na kraju izaći kao pobednik“.

Ovom rubrikom, Udruženje za popularizaciju gajenja činčila i „UNO Serbia“, njegov generalni pokrovitelj, nastavljaju već otpočetu akciju predstavljanja odgajivača putem stranica biltena i sajta.

Time, i zvanično, otpočinjemo kampanju „U dobrom ste društvu“ koja ima za cilj da okupi i promoviše odgajivače koji po vrednostima koje sobom nose, po svom odnosu prema životu i radu, pa, prema tome, i ovom poslu, odgajivačkom, pristupaju na način običan, ljudski, ispunjen vrlinama koje smo, možda, u trci za opstankom, negde usput verovatno i pogubili. Pri tome, ova promocija istaknutih odgajivača nema ambiciju da predstavi najveće, najbolje, sa najskupljim životinjama, nego i pre svega, dobre, čestite i pristojne ljude.

Smatramo da baš takvi ljudi, sa takvim pristupom poslu i saradnji, mogu istinski da doprinesu daljoj dobroj perspektivi delatnosti gajenja činčila. Zato, poštovani čitaoci, kada budete čitali razgovore sa takvim odgajivačima, ne pitajte se prvo: „Zašto baš oni?“ Jer, odgovor je jasan: „Baš – hiljadu zato!“

Miki kaže da je od početka planirao da svoju farmu širi polako, ali planski. Smatra da farmu te veličine on i supruga Gaga, njegov

glavni partner kako u poslu, tako i u životu, mogu da opslužuju bez ikakvih problema.

Milan Timotić, odgajivač činčila

„Kada sam odsutan, moja Gaga preuzima brigu oko „čilica“, kako ih od milošte zovemo“, kaže Miki i dodaje: „Moram da priznam da taj posao ne obavlja ništa lošije od mene.“

To kažu i njihovi otkupljivači, napominjući da Timotići ostvaruju vrlo visok prosek na otkupu, a trend kvaliteta predatih životinja je u konstantno uzlaznoj putanji.

Miki i Gaga se prvih farmerskih godina i danas živo sećaju.

„Prve godine su za nas bile donekle i teške, ali smo ih uspešno prebrodili, jer smo posao gajenja doživeli i kao izazov“, kažu Timotići.

„Mnogi naši poznanici su ubrzo odustajali. Mi nismo, jer smo verovali da ćemo na kraju ipak izaći kao pobednici. Baš tako se i dogodilo.“

„Probleme na koje nailazimo, prevazilazimo u hodu. Naša farma je zdrava, otkupne cene su solidne, tako da stalno guramo napred.“ Timotići spadaju u red najlojalnijih kooperanata sa najdužim kooperantskim stažom.

„Naše poznanstvo i saradnja sa Stankovićima, započeta pre jedne cele dekade, ide stalno uzlaznom linijom, a sigurni smo da će tako i ostati.“

„Osnivanje Udruženja i izdavanje biltena dobri su načini da se ova delatnost pomogne i unapredi naša posustala privreda“

Dragana i Milan Timotić su svojom predanošću, strpljenjem, istrajnošću i upornošću na najbolji način demonstrirali kako ovaj posao treba da se radi. Od početka svesni da on ne donosi ni brzu ni laku zaradu, poručuju odgajivačima:

„To je posao koji se polako razvija, ali, u svakom slučaju, donosi rezultate ukoliko se njime predano bavite.“

Pozdravljaju ideje osnivanja Udruženja i izdavanja biltena, verujući da su i to pravi načini da se doprinese stabilnosti i unapređenju ove perspektivne grane, koja bi mogla biti značajan doprinos našoj posustaloj privredi, u celini.

Srećni što u našim redovima imamo ljude ovako zdravog životnog stava, uz zadovoljstvo što smo u tako dobrom društvu, možemo samo da konstatujemo: domaćem gajenju činčila malo su jedni Timotići!

**NOVA RUBRIKA U BILTENU I NA SAJTU:
MOJ FAVORIT**

Ova rubrika je zamišljena kao prostor koji naši čitaoci kreiraju sami. Ujedno, to je prilika da svim čitaocima i posetiocima sajta predstavite neku od svojih omiljenih životinja iz farme, koje po nečemu zavređuju takav status.

Izbor kriterijuma prepuštamo Vama: to može biti po nečemu karakterističan izgled životinje, njena umiljatost i pitomost, veličina, dugovečnost...ili nešto drugo zbog čega zaslužuje da se nađe u ovom „porodičnom albumu“.

Dodatna mogućnost je da svog favorita uslikate „u društvu“ člana porodice, rođaka, prijatelja, naročito dece.

Vaše priloge sa elektronskim fotografijama pošaljite na adresu unoserbiapr@gmail.com. Oprema i dizajn teksta su redakcijski. Postanite saradnici i autori priloga u vašem i našem biltenu!

Redakcija

OGLASI

OGLASI@CHINCHILLARS

Vašu reklamu možete dostaviti na telefon 014/243-632

**GENETSKA LABORATORIJA PRI ZVANIČNO
REGISTROVANOJ FIRMI "UNO SERBIA" NUDI
NAJBOLJI GENETSKI MATERIJAL IZ EVROPE
PO KATEGORIJAMA:**

Uno Breeding System of Chincillas (UBSC) 1

Uno Breeding System of Chincillas (UBSC) 2

Uno Breeding System of Chincillas (UBSC) 3

Sve životinje poseduju genetski pasoš

Sve informacije možete dobiti na telefon 014/243-632

Prodaja plastičnih tacni za činčile i ogrlica.

Telefoni: 061/1780756 i 063/8054016

SAVA S „ČOKOLADICOM“

Ovo je omiljena činčila iz naše farme: zbog svoje ne baš uobičajene braon boje, zovemo je Čokoladica.

Reč je o dvoipogodišnjoj ženki činčile, nastaloj ukrštanjem pink ženke i standard mužjaka. Odustali smo od pokušaja njenog uparivanja, jednostavno, ne ide. Nije ni za otkup, pošto je jedinstvena po boji i teško bi se mogla komercijalno iskoristiti. Za tržište „ružno pače“, za nas ponosni labud!

Zbog svega toga, sada naša Čokoladica uživa zasluženi status ljubimca. I sve više joj prija društvo, naročito dečije, čiju radoznalost strpljivo podnosi.

Na fotografiji je Čokoladica u rukama našeg šestogodišnjeg komiše Save Domanovića, inače, velikog obožavaoca činčila. Možda i budućeg odgajivača, ko zna?

S. Milosavljević

■ **Proizvodnja i prodaja stočne hrane i hrane za činčile.**

■ **Mešaona stočne hrane**

„DIS“ Koceljeva

tel: 015/556-682,

mob: 064/3237282, 064/396-0692

e-mail: vladadis86@gmail.com

„MEKO ZLATO press“, periodična publikacija o pitanjima farmerskog gajenja činčila,

IZDAVAČI:

PR služba „UNO Serbia“ i Udruženje za popularizaciju farmerskog gajenja činčila „Aguti“, Valjevo, Gornjačka bb, Štampa: „Di print“

REDAKCIJA

Miodrag Stanković – glavni urednik, Nemanja Stanković – odgovorni urednik, Snježana Milosavljević – urednik,

Nataša Manojlović – inokorespondent, Jovana Lazarević – poslovni sekretar – korespondent, Vladimir Vladić – tehnički urednik